

i llibres LA REBOTIGA

EN PRIMICIA

RICARD RUIZ GARZÓN [ruiz@elperiodico.com]

DESTINS ERRANTS

Vides de Bhutto i Octavio Paz

Quan el pròxim 19 d'abril es compleixin 10 anys de la desaparició del poeta i assaigista Octavio Paz (1914-1998), no quedaran per publicar més textos seus que certes cartes, algun poema aïllat o inconclusos i l'assaig inèdit *De una palabra a otra*. D'aquí ve la importància que tindrà, a mitjans de maig, la publicació a Seix Barral de l'epistolari *Jardines errantes*, que recollirà la correspondència mantinguda entre el premi Nobel mexicà i el seu traductor francès Jean-Clarence Lambert en les quatre dècades que van del 1952 al 1992.

Format per les cartes de Paz (les altres van desaparèixer en un incendi al domicili del poeta), el llibre permet acostar-se a la vida i l'obra de l'autor de *Libertad bajo palabra*, en especial pel que fa a les seves reflexions

JUAN MANUEL PRATS

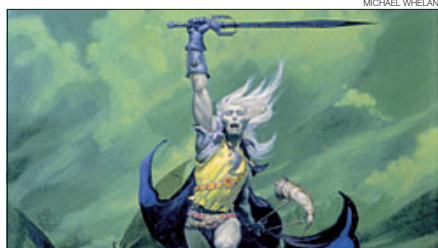
►► El dia 19 es compliran 10 anys de la mort d'Octavio Paz.

literàries –incloent-hi els surrealistes–, les seves relacions personals i amoroses i els seus viatges per Suïssa, l'Índia, els Estats Units o el Japó.

Igualment biogràfic, i que també publicarà al maig Seix Barral, serà el llibre *Hija del destino*, escrit per l'exprimera ministra pakistanesa Benazir Bhutto, assassinada el desembre passat. Recuperada, ampliada i complementada amb l'epíleg d'un dels seus més estrets col·laboradors, aquesta autobiografia de la malaguanyada líder del Partit Popular –que s'afegeix al seu assaig pòstum *Reconciliación*, d'imminent llançament a Belacqva–relata una vida de triomfs i tragèdies en lluita contra l'extremisme islàmic, de l'execució del seu pare durant la dictadura militar a les seves dues eleccions guanyades, l'exili i l'accidentat retorn final.

FANTASIES ÈPIQUES

Edhasa multiplica Moorcock

MICHAEL WHELAN

►► Elic, en l'última crònica publicada per Edhasa.

A l'espera de la pel·lícula dels germans Weitz sobre el seu popular Elic de Melniboné, endarrerida pel rodatge de la trilogia de Philip Pullman *La matèria obscura*, Edhasa ha decidit apostar a fons pel multipremiat Michael Moorcock, l'autor

de fantasia èpica més influent després de liderar la transgressora *New Wave*. Completades al març les vuit novel·les de les *Cròniques de Elic*, el *emperador albin*, Edhasa publicarà en dos anys el millor del creador del Multivers, incloent-hi tres sa-

gues –una de nova i inèdita– i la fantasia històrica *Gloriana*, inspirada en la figura d'Isabel I i prevista per al mes de juliol del 2009.

La primera, d'inspiració cel·ta, serà la doble trilogia *Corum*, la història d'un príncep *vadhagh* en guerra amb l'arrogant raça humana que sortirà en un volum al mes de novembre.

El març del 2009, l'editorial publicarà *La joia en la frente*, novel·la inaugural d'*El bastón rúnico*, format per set volums i protagonitzat per una de les encarnacions més exitoses del Campió Etern de Moorcock. I, per al novembre del 2009, està prevista *La hija del ladrón de sueños*, arrencada d'una nova trilogia en la qual un fugitiu dels nazis s'endinsa en un món fantàstic i xoca amb Elic.

BÈSTIA ESOTÈRICA

Melusina fa reviure Crowley

Poeta, narrador, mag, ocultista, drogadoicte... Xarlatà o mestre, el rei de l'esoterisme Aleister Crowley (1875-1947) va ser una de les figures més controvertides del segle XX, capaç d'influir en Churchill i inspirar escriptors i cineastes.

La seva atribolada existència, repassada per l'escriptor i poeta britànic Martin Booth, arribarà al juny a Espanya amb la biografia *Aleister Crowley. La vida de la bestia*, publicada per Melusina. Més enllà de les seves teories sobre la bisexualitat, la màgia i el poder, el llibre revela una personalitat fascinant i inspiradora, amb uns excessos mai gratuïts.

LLEGIR I MIRAR

Fosc terror còsmic

Fosques, grotesques, inquietants, fantàstiques..., les il·lustracions de l'argentí Santiago Caruso transmeten a la perfecció l'atmosfera de misteri i terror que H. P. Lovecraft (1890-1937) va imprimir a les seves històries i, en aquest cas, al relat *El horror de Dunwich* (1928). Impecable edició en tapa dura per a una de les obres dels *Mites de Cthulhu*,

en un volum que publica Libros del Zorro Rojo (17,50 €). Precursor de l'anomenat terror còsmic, l'autor de Providence va alimentar el text amb mites, llegendes i aquel·larres, els va situar en un poble decadent, i va crear el deforme Wilbur, la família del qual tenia el *Necronomicó*, el llibre prohibit d'unes divinitats alienígenes que encarnen el mal. ANNA ABELLA

LA CROQUETA

Una multitud va anar a veure com Lluís Llach presentava el llibre 'El meu germà Pol', d'Isabel-Clara Simó

ANTONIO BAÑOS [abanyos@elperiodico.com]

FERRAN NADEL

Un desafiament per al cronista

Semblava una feina fàcil. No obstant, aquella vegada, com tantes altres vegades, el nas em va fallar. I aquesta és la crònica d'aquell fracàs. Havia d'acostar-me a la Casa del Llibre del passeig de Gràcia de Barcelona, on l'escriptora Isabel-Clara Simó donava a conèixer la seva última novel·la, *El meu germà Pol* (Bromera). El llibre l'hi presentava un antic cantant retirat que es diu Lluís Llach.

A la caixa em vaig topar amb el liberal-àcid Salvador Sostres que, segons em van informar, s'havia acostat al bard per dir-li que, malgrat estar en desacord amb les seves idees, és un admirador de la seva lírica. Sol passar. A l'artista un sempre li perdona els desvaris públics. Que si Pla i el franquisme, Porcel i el maoisme, Charlton Heston i els rifles...

Total, que a uns sis metres de la taula presentatòria em vaig parar en sec. Davant del panorama que s'aixecava davant meu vaig pensar en Martin Jean Paul Sartre, que era un filòsof que va escriure *L'èsser i el no-res*. Allò era l'estar i el no-res. Que no es veia res de res, vull dir. Un dens mur de persones cobria l'accés visual de manera completa. És un fenomen recurrent.

Fa uns mesos, a les presentacions de la Casa del Llibre, el públic arribava a l'altura dels clàssics grecs. Després l'assistència va créixer fins als límits dels llibres de filosofia. Aquell dia, el públic estava a tocar de les Bíblies. La sala s'ha fet obviament petita.

La rocosa immobilitat del públic em va fer comprendre la desesperació dels pobres perses a la Termòpiles. Aquests espartans de la literatura, la majoria jubilats, desafiaven amb el seu aplom els tres cronistes que intentàvem veure alguna cosa a través d'aquesta escullera de lectors.

Lúcia Ramis (glossada la setmana passada en aquesta mateixa columna), Eva Piquer, de l'*Avui*, i un servidor, com ballarines del Bolxoi, de puntes, vam sentir com Simó parlava bé del seu llibre. És cert; Ryszard Kapuscinski va ser capaç de travessar un camp de mines africà, Arturo Pérez-Reverte va esquivar els tirs dels serbis i Karleme Marchante va aconseguir passar cròniques amb una pedra a l'orella. Però crec que parlo per tots tres si dic que m'hauria agradat veure'ls a ella davant d'aquest desafiament. Res a veure, escolteu.

EL PINYOL

Rere la tanca

Amb la pressió em vaig esmunyir per un passadís que dóna a les dependències internes de la llibreria. Una petita tanca de fusta m'impedia entrar. Hi hauria de posar «privat» però només es llegia «priva». Desgraciadament, al final del túnel no servien begudes.